

TÜRK ÜNİVERSİTELİ KADINLAR DERNEĞİ

İSTANBUL ŞUBESİ

GELECEĞE UMUT KÖPRÜSÜ DEPREM BÖLGESİ RAPORU

Derneğimizin web sitesinde mevcut olan KVKK kurallarını okudum, açık rıza veriyorum ve kabul ediyorum.

Proje yürütücüsü: Semiha Bilge Oğuzhan Radyo, Tv ve Sinema 2.sınıf öğrencisi

Proje tarihi: 20 temmuz-25 temmuz

Proje uygulama bölgesi: Osmaniye/ Zorkun Yaylası

Ülkemizi ne yazık ki derinden sarsan Kahramanmaraş merkezli felaketle Osmaniye’de bu depremden etkilenen şehirlerden biriydi. Türkiye’nin dört bir yanında acısı hissedilen deprem bu bölgelerdeki insanlarda travma bıraktı. İnsanlar sevdiklerini kaybetti, ölümle karşı karşıya kaldılar. Bu depremi bizzat yaşamış biri olarak ordaki çocukların korkularını çok iyi biliyordum. Ve bir nebze de olsa onları mutlu edebilmek, bi anlık da olsa korkularını unutturmak çok kıymetli bir şey. Mart ayında girdiğim Tükd ailesine girdiğim ilk günü hatırlıyorum. Size destek olan insanların varlığını bilmek, hayatta tüm zorlukların üstesinden gelebilme gücü veriyor. Bu yüzden bende bu projeyi yapmak için can atıyordum. Bu dernek benim gibi binlerce kız öğrenciye ulaştı. Ve bu öğrencilerde binlerce çocuğa ulaşıyor. Dünyada görmek istediğimiz değişimin kendisi bu aile aslında. Bende kendi üstüme düşeni yapmalıydım. Benim hayatıma dokunan insanlar ve benim hayatına dokunacağım insanlar... İşte bu yüzden yönetmen olmak istiyorum. Türkiye’de ne yazık ki sinema sansüre uğrasa da bu projeleri yapan tüm arkadaşlarımda da şahit olduğu gibi Türkiye’nin dört bir yanındaki görülmek istenmeyen, görmezden gelinen toplumsal sorunlara, ekonomik sıkıntılara ayna tutan bir yönetmen olacağım.

Projeye dahil olan kardeşlerim:

1. Ecem 13 yaşında Adana Çeş Sofulu Ortaokulu
2. Duru 10 yaşında Osmaniye ruhi Özden ortaokulu
3. Eren 7 yaşında Adana Çeş Sofulu İlkokulu
4. Erva 8 yaşında Osmaniye 7 Ocak ilkokulu
5. Yiğit 9 yaşında Osmaniye Cebelibereket Ortaokulu
6. Zehra Didem 8 yaşında Adana Çeş Sofulu Ortaokulu

1.GÜN / 20 TEMMUZ 2024:

Didem ve Eren çok çekingendi. O yüzden hep beraber sohbet etmemizin onları rahatlatacağını düşündüm. Aldığım Baltaş Eğitimleri sayesinde çocuklara nasıl yaklaşacağımı biliyordum. Önce kendimi tanıttım. Projeden ve yapacaklarımızdan bahsettim. İlk olarak resim yapmak istedikleri için hayallerindeki meslekleri çizdiler. Daha sonra bu resimler ve hayalleri üzerine konuştuk. Ecem polis olmak istediğini çünkü hep kadın cinayetleri olduğunu ve kadınları korumak istediğini söyledi. Ecem'in söyledikleri beni bir yandan çok üzdü çünkü 2024 yılında bile hala bunların oluyo olması gerçekten çok üzücüydü. Ama bi yandan 11 yaşında bi kızın bu iğrenç düzeni değiştirmek istemesi bana gurur verdi. Ve Eren'in çizdiği resimde beni oldukça şaşırttı. Eren bana büyüyünce de insan olmak istediğini söyledi. Çok şaşırmıştım. Bana "işini sevgiyle yapmadıktan, paylaşımcı, yardımsever olmadıktan sonra ne olduğumun ne önemi var ki, insan kalamadıktan sonra" dedi. Böyle bir cevabı hiç beklemiyordum. O an anladım ki bu harika çocukların benden öğrenecek şeyleri olduğu kadar benim de onlardan öğreneceğim çok şey varmış. Bende sinema okuduğumu ve ilerde yönetmen olmak istediğimden bahsettim. Ecem'in de kadın erkek eşitsizliği konusuna dikkat çekmesiyle sinemada Bechdel Testi kavramından bahsettim. Bu testin kurgudaki kadın erkek eşitsizliğine dikkat çekmek için kullanılan bir test olduğunu söyledim ve kavramı açıkladım. Bu testi geçebilen çok az film var. Bende ilerde bu testten geçebilecek filmler yapmak istediğimden bahsettim Ecem'in anlattıklarımından etkilendiği gördüm. Daha sonra onlara Tübitak dergilerini verdim o kadar mutlu oldular ki. Beraber dergi içindeki etkinlikleri yaptık. Etkinliklerle çocuklara suyu tasarruf etmenin önemini, doğayı temiz kullanmayı anlattım. Gündemdeki üzücü haberlerden dolayı özellikle hayvanlarımıza sahip çıkmamız gerektiğini anlattım.

2.GÜN / 21 TEMMUZ 2024:

Çocuklarla evin bahçesinde buluştuk. Önceki gün sevdikleri meyveleri öğrenip ve alerjileri olup olmadığını öğrendikten sonra meyve aldım. Hep beraber meyve yedik. Yiğit çileğin tadının çok güzel olduğunu ve ilerde kendisi de üretci olacağını tarla sürüp tüm meyve sebzeleri organik üreteceğini söyledi. Onlara üretmenin öneminden bahsettim.

Sohbetimiz ilerledikçe Didem kendisini çok çirkin bulduğundan bahsetti. Neden böyle düşündüğünü sordum. Bana depresyon yüzünden kolundaki yarayı gösterdi. Ona çok güzel olduğunu, her kızın çok güzel olduğunu ve hepimizi de güzel yapanın farklılıklarımız olduğunu söyledim. Psikoloğumuz Meral Hanım'la olan sohbetleri hatırlayarak Didem'e kendi güzelliğinin farkına varması gerektiğine dair bir konuşma yaptım.

3.GÜN / 22 TEMMUZ 2024:

Yine sözleştiğimiz saatte buluştuk. Ecem'in canının çok sıkkin olduğunu gördüm. Neden üzgün olduğunu sorduğumda yanıt alamadım. Israr edince babasının onu gelecek sene dini eğitim verilen bi liseye göndermek istediğini ve kendisinin oraya gitmek istemediğini söyledi. Bu yüzden önceki gün ailesiyle tartışmış. Ona çok güçlü bir kız olduğu için onunla gurur duyduğumu, Türkiye'nin, Atatürk'ün kurduğu laik ve özgür bir ülke olduğunu, ona kimsenin zorla bir şey yaptıramayacağını söyledim. Babasının fikrinin değişmeyeceğini söyleyince babam öğretmen olduğu için ona durumu anlattım. Ecem'in ailesiyle konuştu. Zor olsa da Ecem'in istediği şekilde eğitimine devam etmesine babası da ikna oldu. Hem ben hem çocuklar hepimiz Ecem adına mutlu olduk. Babam çocuklara Atatürk'ün bu ülkeyi bizler için kurtardığını, özellikle kadınlara verilen hakları ve bu kadar fedakarlıklarla kurtarılmış bir ülkenin özgürlüğü içinde hepimize düşen görevleri yerine getirmemiz ve bize verilen haklar için savaşmamız gerektiğinden bahsetti.

Beraber uno ve isim şehir oynadık. Oynarken hepimiz çok eğlendik. Daha sonra geçen yıl projeyi yaptığım çocukları gördüm. Koşarak yanıma geldiler. Beni unutmamalarına çok mutlu oldum. Sarıldık beraber. Çok fazla vakitleri yoktu ama onlarla da biraz oyun oynadım.

Çocuklarımla akşam toplanıp film izlemek üzere sözleştik. Film izledikten sonra sinemayla ilgili sohbet ettik.

4.GÜN / 23 TEMMUZ 2024:

Hava çok kötüydü. Yağmur çok şiddetli yağmaya başlayınca etkinliklerimize evde devam etmek zorunda kaldık. Çocuklara dernekten aldığım diş jellerini ve diş macunlarını verdim. Eren hiç diş fırçası kullanmadığını söyledi. Çocuklara hijyenin önemini, bizi hastalıklardan koruduğunu anlattım.

Dernekten onlar için aldığım kitapları yaşlarına göre dağıttım ve merakla okumaya başladılar. Bende dernekten kendim için aldığım kitabı okudum. Onlara kitap okumanın önemini anlattım. Araştırmayı, sorgulamayı, bugüne kadar bize dayatılan şeylere körü körüne inanmamayı anlattım. Hepimizin acıkmasıyla aldığım pizzaları yedik.

5.GÜN/ 24 TEMMUZ 2024:

Bugün yine hava çok kötüydü. O yüzden yine içerdeydik. Eren'e aldığım diş fırçasını verdim. Çok mutlu oldu. Beraber satranç oynadık. Daha sonra bu geçirdiğimiz 5 gün boyunca ne hissettiklerini yazmalarını istedim. Hepsi o kadar güzel şeyler yazmıştı ki onların yüzünde tebessüm ettirebildiğim için çok mutlu

oldum. Yağmur durunca beraber ormanda yürüyüş yaptık hava o kadar güzeldi ki. Toprak kokusu vardı. Daha sonra eve geri dönerken hepsine dondurma aldım. Dondurmayı görünce çok mutlu oldular.

SONUÇ RAPORU:

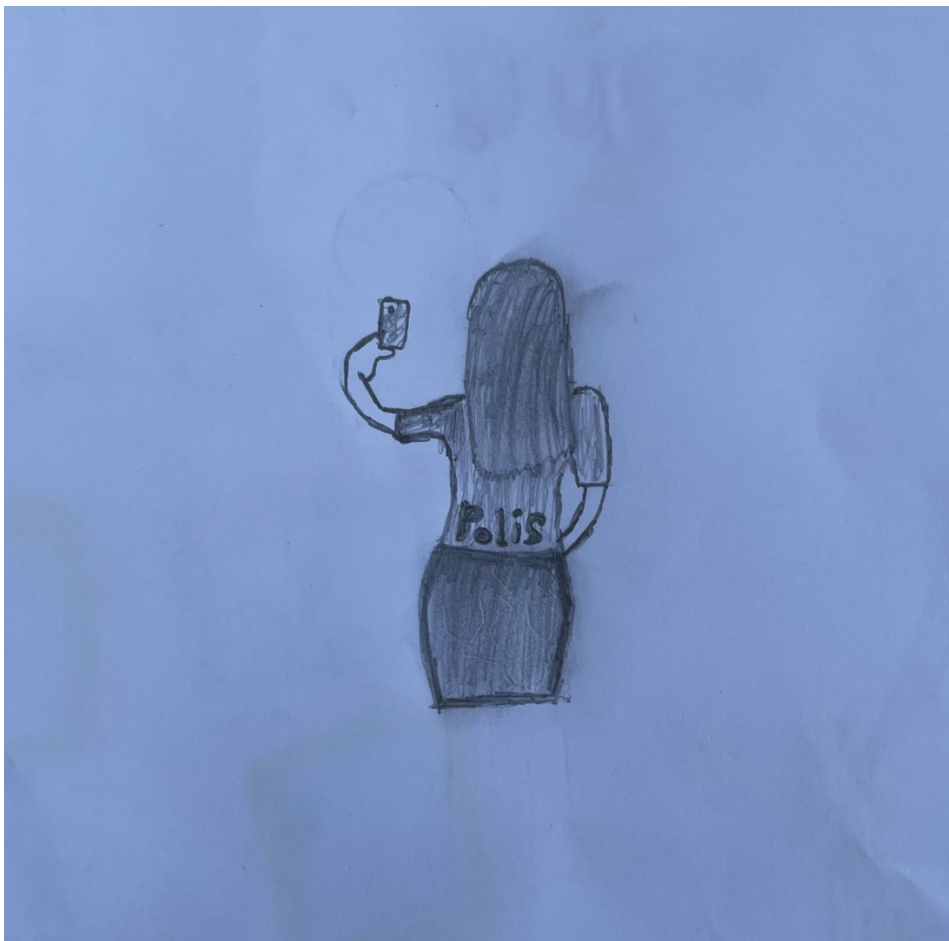
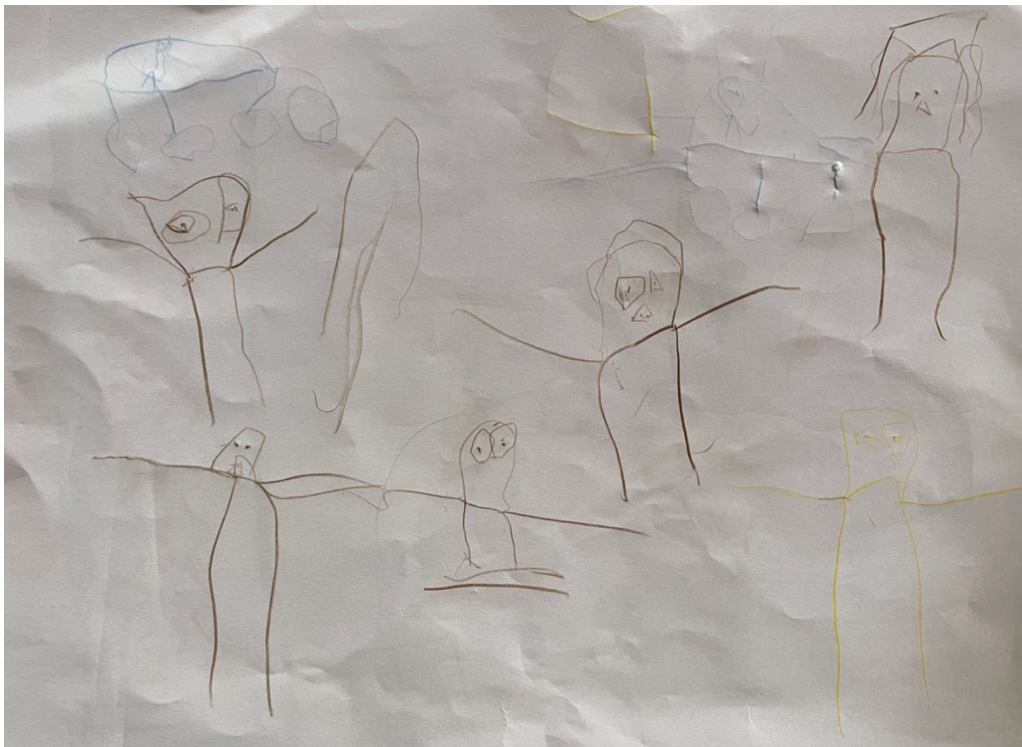
İlk gün Duru Atatürk baskılı bir tişört giymişti. Onunla gurur duyduğumu söylemiştim. Onlardan ayrılacağım zaman giderken Duru koşarak yanıma geldi. Annesi bana Atatürk baskılı bir tişört dikmiş. Bana hediye etmek istediklerini söyledi. O an dernekteki tüm ilham kaynağım olan insanlarla, bu projeyi yapan arkadaşlarımla, kendimle ve bu harika çocuklarla gurur duydum ve mutlu oldum. 5 günün sonunda çocuklardaki ve bende değişim oldukça çoktu. Bu tarif edilemez bir duyguydu. Bana ve bütün arkadaşlarıma bu projeyi yapma imkanı tanıdığınız için çok teşekkür ediyorum. Ulaştığımız bütün çocuklar ve ben biliyorum ki ne zaman yorulsak, ötekileştirilsek, yok sayılsak, pes etmeye yaklaşırsak bizi elimizden tutup ayağa kaldıracak birileri hep olacak.

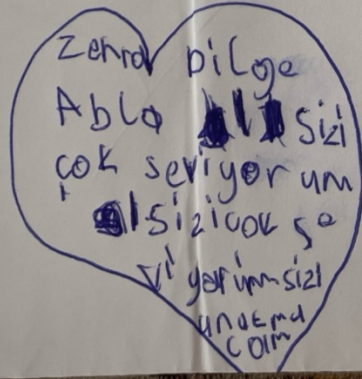

Sevgili Bilge Ablacığım,

Hayatında yep yeni çok güzel anılar biriktirdiğin için sana
çok teşekkür ederim. Çünkü bu anılara sen vesile oldun,
Bizimle oyun oynadığın, yürüyüş yaptığın, sohbet ettiğin ve
bize abla gibi olduğun için sana ve buna neden olan kişilere
çok teşekkür ederim. Seneye bir daha olması dileğiyle

Merhaba, Bizi mutlu edenlere teşekkür ederim, bizimle
İlgilendikleri, Bizi eğlendirdikleri için çok mutlu oldum.
Bilge abloya çok sevdim, hediyeler için teşekkür ederim.
Yeniden almasını isterim. Ben Duru umarım yine böyle
Eğlenebiliriz. İyi ki varsınız. Çok güzel oyunlar oynadık.

Sergili bilge abla bizi çok mutlu etiniz için
Hepinize çok teşekkürler Hepinize çok teşekkür
ler Hepinizi çok seviyorum Sizi bizim için oku
an yavaşlık

Bilge abla bizim yanımıza gelince ben
çok mutlu oldum. bize oyunlar oynattın
bizze yedik, dondurma yedik, bize sinema
aştın, dengi hediye ettin. daş ile aldın
çok güzeller, teşekkür ederim Bilge abla

Sevgili Bilge Ablaya bize bu mutlu anları yaşattığı için ve mutlu olmanızı sağlayan kişilere çok teşekkür ederim.

Beni mutlu eden şeylere bakarsak meyve yiyip, oyun oynarken, Pizze yerken, dergi açarken ve yürüyüş yaparken çok mutlu olmuştum. Oyunda oynarken futbol ve santranda çok mutlu olmuştum.

Yapılan çok güzel anlar biriktirdim.

Tekrardan herkese teşekkür ederim. İyi olması dileğiyle.

